

Duminică 20 martie 2011 : Vindecarea Slăbănogului din Capernaum
Duminica a II-a din Post (a Sf. Grigorie Palama)

Ev. Marcu 2, 1-12:

1. Și intrând iarăși în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. 2. Și îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc, nici înaintea ușii, și le grăia lor cuvântul. 3. Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru inși. 4. Și neputând ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul. 5. Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! 6. Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: 7. Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu? 8. Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? 9. Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? 10. Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: 11. Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. 12. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.

Ev. Ioan 10, 9-16:

9. Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla. 10. Furul nu vine decât ca să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca viața să aibă și din belșug să aibă. 11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale. 12. Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește. 13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. 14. Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. 15. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. 16. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Sfantul Grigorie Palama

Sfantul Grigorie Palama (1296-1359), Arhiepiscop de Tesalonic, a fost unul dintre cei mai profunzi și mai originali teologi ai Bisericii Ortodoxe din secolul al XIV-lea. Este considerat un sfânt parinte al Bisericii. El este înscris în calendarul ortodox cu zi de praznuire la data de 14 noiembrie, dar fiind cinstit în chip aparte în Duminica a doua a Sfantului și Marelui Post, numita și Duminica Sfantului Grigorie Palama.

Credinta pentru copii - Puterea Domnului se arata in tamaduirii

Intr-una din zile, Iisus invata, si de fata sedeau farisei si invatatori ai Legii, veniti din toate satele Galileii, din Iudeea si din Ierusalim. Si iata niste barbati aduceau pe pat un om care era slabanog si cautau sa-l duca inaintea Lui; dar negasind pe unde sa-l duca, din pricina multimii, s-au suit pe acoperis si, printre caramizi, l-au lasat cu patul in mijloc inaintea lui Iisus.

Si vazand credinta lor, El le-a zis: "Omule, iertate iti sunt pacatele tale". Iar fariseii si carturarii au inceput sa carteasca, zicand: "Cine e Acesta care graieste hule? Cine poate sa ierte pacatele decat unul Dumnezeu?"

Iar Iisus, cunoscand gandurile lor, raspunzand a zis catre ei: "Ce cugetati in inimile voastre? Ce este mai usor? A zice: Iertate sunt pacatele tale, sau a zice: Scoala si umbla? Iar ca sa stiti ca Fiul Omului are pe pamant putere sa ierte pacatele, a zis slabanogului: Tie iti zic: Scoala-te, ia patul tau si mergi la casa ta".

Si indata, ridicandu-se inaintea lor, luand patul pe care zacuse, s-a dus la casa sa, slavind pe Dumnezeu. Si uimire i-a cuprins pe toti si slaveau pe Dumnezeu si, plini de frica, ziceau: "Am vazut astazi lucruri minunate" (Lc. 5, 17-26; Mt. 9, 1-9; Mc. 2, 1-12).

Cine-i drept inaintea lui Dumnezeu?

Demult, un om l-a intrebat pe un batran calugar:

- Parinte, cine-i drept inaintea lui Dumnezeu ? Am auzit povestindu-se despre o mare minune: un om care putea sa zboare, sa se inalte singur in vazduh. Este acesta semn ca-i drept inaintea lui Dumnezeu, asemenea sfintilor ?

- Nu, fiule, nici vorba!

- Dar am auzit povestindu-se si despre un om ce putea sa mearga pe apa. Este acesta drept inaintea lui Dumnezeu ?

- Nici acesta ?

- Dar atunci, cine este drept ?

- Este cel ce-si duce viata linistit, in credinta si in frica de Dumnezeu. Daca Dumnezeu ar fi vrut ca noi sa zburam, atunci ne-ar fi dat aripi. Rostul nostru este de a fi buni crestini. Pentru a fi sfant nu trebuie sa te inalti in vazduh cu trupul; doar sufletul sa ti se inalte spre cer prin rugaciuni si fapte bune. Nici nu trebuie sa mergi pe ape; dar sufletul tau sa ramana mereu deasupra pacatelor si sa nu se afunde in ele. Doar asa, cu un suflet curat poti avea o viata curata. Doar asa, te poti chema bun crestin si poti spera in mantuire. Cel cu inima curata se va cunoaste, astfel, dupa viata sa linistita si dupa traiul cumpatat. Acela este om drept si inaintea oamenilor, si inaintea lui Dumnezeu.

"Ii cinstim pe sfinti, imitandu-i."

Adevaratele minuni

Un tanar fara credinta spunea mereu ca el nu crede in minuni. Dar intr-o zi, mergand pe strada, a intalnit un om, care, plimbandu-se incet, se oprea la tot pasul si, privind in dreapta si in stanga, exclama intruna:

- Doamne, ce minune! Ce minunatii mi-a fost dat sa vad!

- Nu te supara, a intrebat necredinciosul, dar la ce te uiti si te minunezi asa de tare ?

- Cum la ce ? La floarea aceasta minunata! Si la copacul de acolo si, uite, priveste norii, cat sunt de frumosi!

- Ce ti-e, omule, a mai spus necredinciosul, n-ai mai vazut flori sau copaci pana acum ? Ce, pana acum nu te-ai mai uitat niciodata pe cer sa vezi norii si pasarile zburand ?

- Nu! - a raspuns omul. Vezi dumneata, pana astazi am fost orb din nastere. Insa, cu o saptamana in urma, familia m-a adus in acest oras la un medic celebru care m-a operat si m-a ingrijit cu multa dragoste. Chiar azi dimineata mi-a scos bandajele de la ochi si, dupa ce a vazut ca nu mai am nimic si m-am vindecat complet, m-a lasat sa plec.

De cand am iesit din spital, ma plimb insa pe strazi si nu ma mai satur sa privesc atatea lucruri frumoase, atatea minuni. Dumneata poate ca, vazand in fiecare zi florile, copacii, oamenii din jurul tau, nici nu mai realizezi cat este de minunata aceasta lume, cat este de uimitoare. Dar eu, eu o vad pentru prima oara si, crede-ma, niciodata nu mi-am imaginat ceva atat de frumos. Multumesc lui Dumnezeu pentru toate aceste lucruri frumoase pe care le-a creat si pentru faptul ca mi-a ajutat sa pot, in sfarsit, sa le vad si eu si sa ma bucur de ele.

Dar, daca tot ne-am intalnit, spune-mi incotro gasesc o biserica, fiindca vreau sa aprind o lumanare si sa multumesc Domnului pentru minunea care a facut-o astazi cu mine.

Impresionat de cuvintele omului, necredinciosul l-a insotit pe acesta pana la o bisericuta apropiata. Au intrat impreuna, au aprins cate o lumanare si au inceput sa se roage incet, in fata unei icoane.

In sufletul sau, omul necredincios pana atunci a inteles ca nu lumea era de vina, ci el. Toate erau pline de frumuseti, toate erau minuni, dar el nu stia sa le vada. Trecea pe langa ele, fara sa le observe.

Ce minune este mai frumoasa decat o floare ce se deschide, oferindu-si parfumul ? Poate cineva sa-mi arate o minune mai mare decat dragostea si devotamentul unei mame pentru copilul ei ? Este cineva atat de crud, incat sa nu simta dragostea - minunea minunilor ? Adevaratele miracole nu trebuie sa le vezi, ci sa le simti. Si in orice crestin se intampla un miracol atunci cand, apropiindu-se de ceilalti prin dragoste, simte cum se apropie de Dumnezeu.

"Sfintenia vine din dragoste. Toti cei ce cred si iubesc cu adevarat sunt sfinti."

Cuvant de invatatura la duminica Sf. Grigore Palama – PreaSfintitul Ambrozie

Daca in prima duminica a Sfantului si Marelui Post, Biserica sarbatoreste biruinta Ortodoxiei prin afirmarea cultului sfintelor icoane, in cea de-a doua duminica, numita a Sfantului Grigorie Palama, este marcata cea de-a doua biruinta a Ortodoxiei, prin invatatura despre harul dumnezeiesc si vederea luminii dumnezeiesti.

Aceasta biruinta se leaga de numele Sfantului Grigorie Palama, desi nu el este autorul acestei invataturi. Ea apartine Bisericii lui Dumnezeu si este revelata in Sfanta Scriptura, transmisa de Sfintii Parinti, pastrata vie in traditia de rugaciune a Bisericii. Sfantul Grigorie Palama este cel care a reafirmat aceasta invatatura atunci cand rationalismul parea sa se transforme intr-o noua erezie. Pe invatatura despre lumina dumnezeiasca se bazeaza practica rugaciunii inimii sau chemarii numelui lui Iisus Hristos, cunoscuta atat monahilor, cat si celorlalti credinciosi ai Bisericii Ortodoxe.

Randuirea acestor sarbatori la inceputul Sfantului si Marelui Post dezvaluie o legatura profunda care exista intre ele, dar si o anumita semnificatie a postului. Am inteles Duminica Ortodoxiei, a sarbatorii sfintelor icoane, ca pe o revarsare de lumina in viata noastra, aratandu-ne ca postul curator pentru suflet si trup este calea noastra de transfigurare, pentru a ne imbraca in lumina invierii, in vesmant de slava, asemenea sfintilor din icoane. Duminica Sfantului Grigorie Palama ne descopera din nou ca postul inseamna iluminare.

Sfantul Grigorie Palama marturiseste ca viata in Dumnezeu nu este cu putinta daca omul nu se curateste prin implinirea poruncilor si prin asceza. Cunoscuta dobandita pe cale rationala nu este curatitoare de patimi, de aceea Sfantul Grigorie Palama a marturisit, urmand invataturii Sfintilor Parinti, ca vederea duhovniceasca incepe prin curatirea vietii. Daca Dumnezeu S-a aratat trupului si sufletului pentru ca acestea, unite, sa-L poata cunoaste, inseamna ca si trupul si sufletul trebuie sa se curate impreuna de toate intinaciunile, pentru a-L vedea cu adevarat pe Dumnezeu si nu inchipuirii nascute din patimi si din ratacirea mintii. Prin post marturisim credinta in intruparea si schimbarea la fata a Domnului, prin care Hristos a indumnezeit trupul omenesc si l-a facut partas slavei Sale.

Desavarsirea inseamna pentru orice crestin implinirea credintei lui in Dumnezeu. Hristos ne-a poruncit: "Fiti desavarsiti, precum si Tatal vostru desavarsit este!". Sa nu ni se para desavarsirea o tinta imposibil de atins. Parintii spun ca fiecare pacat pe care il savarsim este o lepadare de Dumnezeu. Sfantul Grigorie Palama si toti sfintii sunt icoane ale credintei biruitoare impotriva faptelor, cuvintelor si gandurilor pacatoase. Ei ne sunt daruiti de Dumnezeu pentru a avea in ei pilde adevarate, caci noi, cei nedesavarsiti suntem, paradoxal, si biruitori, prin credinta noastra, si biruiti, prin micile sau marile lepadari zilnice, care sunt pacatele.

Postul este prielnic pentru oglindirea credintei in lucrurile care ne definesc viata zilnica: in hrana, in somn, in ostenele, in faptele de milostenie, in cuvintele de rugaciune, in gandurile de pocainta.

Este timpul cel mai mare vrajmas al nostru? Postul este ocazia noastra de a-l birui, umplandu-l cu intovarasirea noastra cu Hristos. Gresim adesea fata de aproapele prin cuvinte nesocotite, izbucnite din manie sau din alte patimi? Sa traим postul prin mai multa tacere, prin cuvinte bune si folositoare si prin repetarea atenta a rugaciunii "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine pacatosul!". Este gandirea noastra ingradita de neputinte trupesti si sufletesti? Iata, Postul cel Mare este sansa de a birui prin dreapta credinta orice stramtorare. Hrana cereasca nutreste virtutile, curatia, rugaciunea, dragostea de Dumnezeu si de semenii. Pentru belsugul de har pe care Dumnezeu il revarsa peste noi, putem spune ca postul inseamna saturare si desfatare.